

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

De ordine, quem quis in eliciendis tenere debet affectibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Affectus, quos concipimus ex consideratione boni, sunt amoris, desiderii, gaudii, spei, admirationis, laudis Dei & similes. Illi verò quos concipimus ex consideratione mali, sunt odii, horroris ac timoris, ne eveniat. aut tristitia si evenerit, & alii hujusmodi. Verùm sicut in particulari magnum intercedit discrimen inter ea, quæ intellectui suppeditant materiam meditationis, ita etiam in particulari inter affectus, quos super quamlibet materiam in singulari producere possumus, magna intercedit differentia. Quare sicut superius materias meditationis magis ordinarias ad certa reduximus capita sive considerationes, conformiter ad tres status Incipientium sive Novitiorum, Proficientium & Perfectorum, ita in posterum agemus de affectibus ex iisdem meditationibus nasci solitis, tametsi in generali possimus dicere, inter affectus pluris faciendos esse illos, qui tendunt ad praxin illius quod meditati sumus, quam quosvis alios, qui sunt quasi mediâ ex parte speculativi, atque ex quibus fructus omninò nascuntur exigui, ut sunt admirationes, exclamationes & hujusmodi.

Ita Dominus noster Iesus Christus in spiritu gavisus est. ubi ait: Confiteor tibi pater, Domine cæli & terre, qui abscondisti hæc à Sapientibus &c.

E contra in horto ad intuitum peccati tristatus est dicens: tristis est anima mea usque ad mortem.

De ordine, quem quis in eliciendis tenere debet affectibus.

Quoad ordinem, quem ea in re observare oportet, sequenda est directio gratiæ Spiritus sancti, ubi illam in nobis experimur, non attendendo ad statum, in quo sumus constituti. Verùm ubi Deus nostræ propriæ nos relinquit industriæ, sequendus est ordo, quem ipse

in conversione servat animarum, atque illarum ad perfectionem conductione.

Ordo autem ille talis est, quod ubi aliquem ex abyſſo peccatorum decrevit educere, primò illum statim terret, imprimens illi fortem ac vivam apprehensionem suorum judiciorum, illi miserabilem suum statum ostendens simul ac rigorem & severitatem suæ justitiæ, ex quo in illo nascuntur desideria verè & efficaciter se convertendi.

*Affectus
proprii
status in-
cipientium.*

Deinde paulatim crassas intellectus illius tenebras dissipans, illi distinctè ostendit ipsius extremam ingratitude & malitiam, suam verò amoris plenam in illo in peccatis suis tolerando, atque ad pœnitentiam expectando, patientiam, ex quo nascitur dolor intensissima contritionis. Atque ista conveniunt statui *In-
cipientium.*

*Affectus
proprii
status
Proficien-
tium.*

Ex hinc ordinariè Dominus noster illum facit reflectere super ea, quæ amore illius ipse pertulit, ac præcipuè super mysteria suæ vitæ, mortis ac passionis, illi inspirans affectus per magnæ erga ipsum teneritudinis, qua ille ratione obligatur ad ubique & in omnibus quærenda media ipsi placendi, atque in omnibus satisfaciendi, imitando admirabiles illius virtutes, atque istud proprium est statui *Profi-
cientium.*

*Affectus
proprii
status
Perfecto-
rum.*

Tandem posteaquam anima ipsa jam habitus quarundam acquisivit virtutum, divina Majestas illam altius solet elevare, atque ad cordis sui secretum conducere, ubi illius admirabiles dulcedines aliquatenus valeat degustare. Eo fine aliquos in ipsam suarum divina-
rum

rum perfectionum radios transfundit, quibus illa tanto accenditur amore, ut fundi ac lique- fieri debere videatur, ut Deo incorporetur, at- que ista propriè spectant ad statum *Perfecto- rum*.

Novitii igitur atque *Incipientes* magis de- bent colere, conservare, & fovere affectus viæ purgativæ, quàm alios, tametsi eminentiores illi sint. Hoc est, communes illorum affectus esse debent. 1. Contritionis ac peccatorum detestationis. 2. Merus malæ mortis. 3. Ap- prehensionis judiciorum Dei. 4. Pœnitentiam de vita præterita agendi desiderii. 5. Contem- ptus mundi. 6. Propositi firmi Deo totaliter se addicendi, ut vitia possint impugnare, tentatio- nibus resistere, ac sensus suos mortificare.

Proficientes amplius debent immorari affe- ctibus, qui illos inducunt 1. ad habendam te- neram erga humanitatem Christi Domini de- votionem. 2. Ad perfectam illius aut Beatissi- mæ Virginis, Sanctorumque imitationem. 3. Ad fugam peccatorum venialium atque etiam levissimarum imperfectorum. 4. Ad perfe- ctam suimetipsum abnegationem, ut etiam in subtilissimis amoris proprii prensationibus se mortificent. 5. Ad solidam atque exactam praxin virtutum, aliaque, quæ ad vitam perti- nent illuminativam.

Perfectis hic nulla præscribitur regula, hanc enim ipsi ab ipso Deo recipiunt, ubi in suis ex- ercitiis spiritualibus interius à Spiritu sancto moventur ac diriguntur: atque intimi illorum affectus sunt aut totalis amissionis & resigna- tionis suorum in manus Dei, aut simplicis

ac nudæ adhæſionis ad Deum, aut transforma-
tionis, uniformitatis, Deiformitatis, & ſimi-
lium, ad quæ nulla ars, nullaque poteſt huma-
na pervenire industria, tamenſi illa nos poſſit
ad hunc perfectionis apicem diſponere, ad il-
lum enim eminentem orationis gradum per il-
las præxes humiliores, de quibus hic agimus,
pervenitur.

Nemo tamen perſuadere ſibi debet, affe-
ctus iſtos cuilibet ex tribus prædictis ſtatibus
ordinarios, ita eſſe illis proprios, ut illi qui in
alia via ſunt, illis nunquam poſſint aut debeant
affici, etenim contingere non rarò ſolet, quod
Deus animas etiam perfectiſſimas aliquo ſui ti-
more percellat, & è contra qui vix dum Deo
ſervire incipiunt, frequenter Dei amore ſic in-
flammantur, ut credant ſe jamjam perfectè
illi ac totaliter poſſe uniri. Verùm affectus iſti
transitorii ſunt, poſtea enim quàm illos quis
perſenſerit, atque illis etiam pro tunc locum
dederit, quo ita (ut inferius dicemus) motum
& attractum Spiritus ſancti ſequatur, ſtatim ad
viam ſuam ordinariam neceſſe eſt ut revertatur,
ut ſtatui ſuo conformiter agat.

*Quomodo affectus ſine eliciendi &
continuandi.*

*Affectuum
continu-
andorum
& pro-
trahendo-
rum indu-
ſtria.*

HOc tandem unicum dicendum nobis
reſtat; videlicet ad continuandos pro-
trahendosque affectus poſſe nos uti certis qui-
busdam industriis, illis, quas ſupra pro dila-
tanda meditatione præſcripſimus, haud abſimi-
libus: hoc eſt, per conversiones & Apoſtro-
phas, nunc ad Deum, mox ad Beatiffimam Vir-
ginem